

Ásatások a solymári Trevi kútban

Októberben néhány solymári a saját bőrén tapasztalhatta a régészet test sanyargató kínjait, és lelkében élhette át annak felemelő, semmivel össze nem hasonlítható izgalmait.

Feld István a várunk ásatási munkáit több évtizede felügyelő professzora felkérte a Helytörténeti Alapítványunkat szervezze meg a vár kútjának régészeti segéd munkáit. A szakmunka végzésével, felügyelete mellett, pedig a diákjait bízta meg. A bizalomra a több éves eredményes együttműködés adott okot. Közel 10 éve adta át a vár kezelését a képviselőtestület az Alapítványnak. E körben segíti a tanásatásokat, szervezi és lebonyolítja a várépítési munkáit.

Természetesen az alapfeladatunkat sem hanyagoljuk el, a Helytörténeti Társaság patronálását, kiadványok megjelentetését. (2012-ben indul el egy kétnyelvű sorozat a solymári svábokról). A céljaink megvalósításához szükséges finanszírozásban a mindenkori önkormányzat járt, jár az élen. Az Alapítvány pályázatok útján nyert pénzzel járul hozzá, hogy minél kevesebbet kelljen közpénzből kifizetni.

A munkafolyamat önmagától adódott, roppant egyszerű és még is egy-két finomsággal (bak, nyitható kas, futó macskás csörlő) könnyűvé vált a munka. Köszönhető Hamvas Mártonnak a kuratórium elnökének, aki kidolgozta a technológiát. (Már nem hiába szerzett mérnöki diplomát). Egy, max. két ember a kútban ás, lapátol. Ezt a munkát nem lehetett megkönnyíteni. (Hiába, nehéz a bányászok élete). Fent egy ember a futómacskás, elektromos csörlőt kezeli. Felhúzza az $\frac{1}{3}$ köbméteres, oldalán nyitható vaslemez dobozt, átemeli a kút falán, ráhelyezi egy fémbakra, utána leengedi a másikat, az üres kast. Közben egy régész hallgató kinyitja a kas oldalát, figyelmesen a nyíláson keresztül a talicskába kaparja a kitermelt földet, a leleteket pedig hangos ujjongás mellett dokumentálja. (Nem rekedtek bele!) A segítő a teli talicskában lévő földet a várfalról, zsupsz, kiönti a domboldalba.

Az ásatás meglepő eredményekkel szolgált. Meg van Solymár Trevi kútja. Vagy ötven pénz érme került a felszínre, azonban sajnos nem Mátyás korabeliek. Két-három sörre valót azért csak beszolgáltattunk az egyetemnek. Ami valóban meglepő, hogy kerülhetett a felszíntől egy-két ásónyomnyira néhány bronz- és középkori mázas, mintázott cseréptöredék. Nyolc méter mélységben elértük valószínűleg a sváb betelepülés kori réteget. A török időkben felgyűjtött vár maradványainak köveit az 1700-as évek elején-közepén az új honfoglalók a házak alapozásához, a lábazat falának megépítéséhez használták fel. A kisebb köveket, a sített pedig az útban lévő és amúgy is baleset veszélyes gödrökbe (pince, kút) szórták. Ez évben itt fejeztük be a munkát.

Várhatóan a török és az azt megelőző idők reményeink szerint leletben gazdagabb rétegei következnek.

Az Alapítvány tervei szerint tavasszal indulna meg az ásatás látványosabb, eredményesebb része. 2012-ben még vagy 10-15 méter kell ásunk. Ha naponta kapunk régészhallgatókat, akkor naponta lesz reményeink szerint 2-3 férfi, aki szabadidejét feláldozza. (A tavaszi toborzást a Solymári Hírmondóban közzé tesszük.) Talán innen lesz izgalmasabb a munka a leletek szempontjából. A várásatásból már így is előkerült néhány arany mázas tetőcserép - és ritka üvegpothár töredék. (A Helytörténeti Gyűjteményben évvégéig még megtekinthetők). Hátha néhány értékes lelettel gazdagíthatjuk Solymár és az ország emlékeit, valamint kerülünk közelebb Solymár középkori életének megismeréséhez. Feld István régész professzor nagysikerű búcsú idején, várunk múltjáról tartott előadása talán megelőlegezheti reményeinket.

Az Alapítványnevében (Hamvas Márton elnök, Dobrovkáné Dér Borbála, Földesi János és Enczmann László), akik természetesen maguk is részt vettek a munkában, köszönetet mondanak azoknak az önkénteseknek, akik ellenszolgáltatás nélkül vállalták a néha valóban embert próbáló munkát: Földesi Mártonnak (Cserkész Csapat), Elisch Jánosnak (Solymári Iparos Egylet), Hegedűs Andrásnak (újságíró), Holczer Józsefnek (Solymári Férfi kórus), Iván Gábornak, a vár gondnokának, Turnai Bencének (volt képviselő), és Zwikl Mihálynak (Solymári Iparos Egylet).

Csak csodálkozni tudunk középkori kútásók sziszfuzsi munkáján, akik a domb vörös homokkő tömbjébe két és fél méter átmérőjű, valószínűleg cc. 20 méter mély kutat véstek.

Enczmann László
a kuratórium titkára

Fotók az ásatásról a következő 2 oldalon:

Az éremgyűjtemény

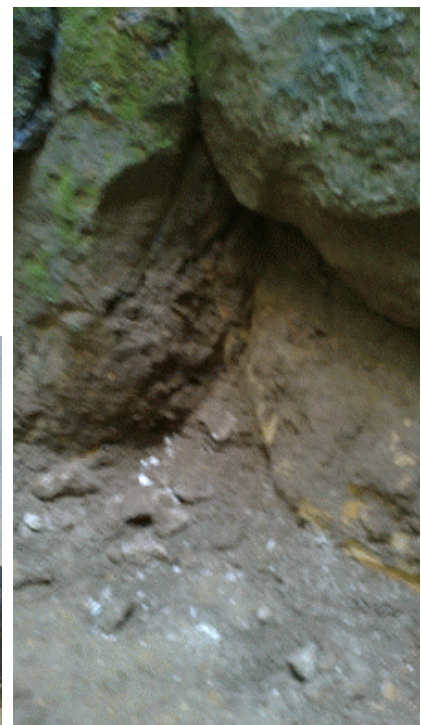
Enczmann László

Biztonságos lefedés

dr Feld István hallgatóival

Feltárási árok

Elish János és a diákok

Hamvas Márton a kötélnél

Enczmann László és Hamvas Márton a kútban

Földesi János leeresztése a kútba

Kút a vödörrel alulnézetből